

τ ρ ι ά ζ ω. 2) Γίνομαι γ ρ ο μ π ο ύ λ ι 2δ, τὸ ὅπ. βλ., "Ηπ. Συνών. κ ο μ π ι ά ζ ω. 3) Γεμίζει τὸ σῶμα γ ρ ο μ π ο ύ λ ι α ἐξοιδήματα, ὀγκίδια Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) Σάμ.: Γροπούλιασε τὸ κρέας τση ἀπὸ τὰ πάχια Κίσ. 4) Μεταβ., σχηματίζω διὰ τῶν χειρῶν σφαιρίδια ἀπὸ εὐμάλακτον ὕλην, π.χ. κηρὸν κ.τ.δ. "Ηπ.

γρομπούλιασμα τό, Πελοπν. (Κυνουρ.) γροπούλιασμα Κρήτ. (Κίσ.) γρομπουλίασμα "Ηπ. (Πωγών. κ.ά.) Πελοπν. (Κορινθ. κ.ά.) γουρμπούλιασμα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ο μ π ο υ λ ι ά ζ ω.

Θρόμβωσις, συσφαίρωσις ἐνθ' ἄν. : Αὐτὸ τοῦ γουρμπούλιασμα δὲ μ' ἀρέσ' Στερελλ. (Αἰτωλ.) Δέ θεωρεῖ τὸ γροπούλιασμα τοῦ στρωμάτου του παρὰ βάνει μουσαφίρηδες νὰ θέσουνε; (= νὰ κατακλιθεῖν) Κρήτ. (Κίσ.)

γρομπουλιαστός ἐπίθ. ἐνιχ. γρομπουλιαστός Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) γρομπουλιαστός Πελοπν. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ ρ. γ ρ ο μ π ο υ λ ι ά ζ ω

Πλήρης θρόμβων ἢ κόμβων ἢ βώλων κ.τ.δ. ἐνθ' ἄν. : Πῆρε καμπόση ζάχαρη κι εἶν' οὕλη γρομπουλιαστή Πελοπν. (Βερεστ.) Ἐτοῦτο νὰ τὸ γρομπουλιαστὸ γλυκὸ θὰ κερδάσῃς; Κρήτ. (Κίσ.)

γρομπουλίζω ἐνιχ. γρομπουλίζω "Ηπ. (Ζαγόρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ο μ π ο ύ λ ι.

Γ ρ ο μ π ο υ λ ι ά ζ ω 1, τὸ ὅπ. βλ.

γρομπουλίτσι τό, ἀμάρτ. γρουμπ'λίτσ' "Ηπ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ο μ π ο ύ λ ι ὡς ὑποκορ.

Μικρὸ γ ρ ο μ π ο ύ λ ι 2, τὸ ὅπ. βλ.: Νό μ' ἔνα γρουμπ'λίτσ' τυρὶ νὰ προσφάω τὸ ψωμί μ'! (νό μ' = δός μου).

γρομπουλὸς ἐπίθ. ἀμάρτ. γρουμπ'λὸς "Ηπ. (Ἑλληνικ. Κουκούλ. Πλατανούσ.) Στερελλ. (Τριχων.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ὀ μ π ο ς, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ γ ρ ο ὕ μ π ο ς, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο υ λ ὸ ς.

1) Ὁμοιάζων μὲ γ ρ ο μ π ο ύ λ ι, σφαιροειδής, στρογγύλος "Ηπ. (Ἑλληνικ. Πλατανούσ.) Στερελλ. (Τριχων.): Φέρε μ' τὴν τσαρτσαρούλα τ' γρουμπ'λή (τσαρτσάρα = εἶδος μπουκαλιού τῆς ρακῆς) Ἑλληνικ. 2) Μεταφ., ἐπὶ ἀνθρώπου, εὐτραφὴς τὸ σῶμα μὲ λεπτοὺς πόδας ἢ κοντόχοντρος κ.τ.δ. "Ηπ. (Ἑλληνικ. Κουκούλ.): Εἶδεις πῶς εἶνι γρουμπ'λὸς οὐ γαμπρός τ'ς Βασιλικῆς; Κουκούλ. Γίνηκε ἔνα γρουμπ'λὸ πιδι Ἑλληνικ. Συνών. γ ρ ὀ μ π ο ς 2β. β) Στρογγυλοπρόσωπος "Ηπ. (Πλατανούσ.)

γρομπουλούλης ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. γρουμπ'λούλα "Ηπ. (Ἑλληνικ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. γ ρ ο μ π ο υ λ ὸ ς ὡς ὑποκορ.

Γ ρ ο μ π ο υ λ ὸ ς 2, τὸ ὅπ. βλ.

γρομπουλωτὸς ἐπίθ. ἐνιχ. γρομπουλωτὸς Κρήτ. (Κίσ.) γρομπουλωτὸς "Ηπ. (Πωγών. Χιμάρ.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ο μ π ο ύ λ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ω τ ὸ ς.

Ὁμοιάζων μὲ γ ρ ο μ π ο ύ λ ι, σφαιροειδής, στρογγύλος ἐνθ' ἄν. : Δὲν εἶναι γρομπουλωτό, εἶναι πλακουδερό "Ηπ. (Χιμάρ.) Τὸ φαδὸ κάνει γρομπουλωτὰ σχέδια Κρήτ. (Κίσ.)

Κάνε τα γρομπουλωτὰ τὰ κουλλουράκια νὰ μὴ βλατσώσουνε (= γίνουν πλακουδερά).

γροπάδα ἡ, Κρήτ. (Κίσ. κ.ά.) ἀγροπάδα Κρήτ. (Κυδων.)

Ἀγνώστου ἐτύμου. Πιθανῶς ἐκ συμφυρ. τῶν ἐπιθ. ἀ γ ρ ι -ω π ὸ ς καὶ ὕ γ ρ ὸ ς καὶ προσθήκης τῆς παραγωγ. καταλ. -ά δ α.

Ραγδαία βροχὴ βραχείας διαρκείας αἰφνιδίως ἐκσπῶσα, καταιγὶς ἐνθ' ἄν. : Εἴχαμε σήμερο τὸ πρωτὶ μιὰ γροπάδα Κρήτ. Μ' ἐπιασε μιὰ γροπάδα 'ς τὴ στράτα καὶ γίνηκα σουροῦδι (= μούσκεμα) αὐτόθι. Συνών. μ π ὀ ρ α.

γροπαδιάρης ἐπίθ. Κρήτ. (Κίσ. Κυδων.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ο π ά δ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ά ρ η ς.

Ἐπὶ καιροῦ, κατὰ τὸν ὅποιον αἰφνιδίως ἐκσποῦν διαδοχικῶς βροχαὶ μικρᾶς διαρκείας: Ἐτσὰ γροπαδιάρης ἀποῦ 'ναι ὁφέτος ὁ καιρὸς, ἀνάθεμα καὶ θὰ βάλωμε ἐλιές μέσα Κίσ. Σὰ δὲ γροπαδιάρη μοῦ φαίνεται ὁ καιρὸς σήμερο αὐτόθι.

γρόσα ἡ, "Ηπ. (Ἰωάνν. Κουκούλ.) Κρήτ. — Λεξ. Δημητρ. γκρόσσα Χίος — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *grossa* = δώδεκα δωδεκάδες μικρῶν ἐμπορευμάτων.

Ποσότης δώδεκα δωδεκάδων πραγμάτων "Ηπ. (Ἰωάνν. Κουκούλ.) Κρήτ. Χίος — Λεξ. Δημητρ.: Φέρε μου μιὰ γρόσα κουβιά Κρήτ. Τοὺν παράγγειλα νὰ μ' φέρ' μιὰ γρόσα βιλόνια ἀπὸ τὰ μικρὰ Κουκούλ. Τρεῖς γκρόσες μαντήλια - σπέρτα Λεξ. Δημητρ.

γροσάκι τό, Ἀντίπαξ. Παξ. — Κ. Σκόκος, Διηγ., 8 γροσάξ' Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.) Σάμ. (Μυτιλην.)

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ὀ σ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά κ ι.

Μικρὸ γ ρ ὀ σ ι, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ. ἄν. : Ὁ τὰ πιδιὰ δίναντι γροσάκια (ἐνν. στὰ παιδιὰ πού ἔλεγαν τὰ κάλαντα) Σάμ. (Μυτιλην.) Ἀδὰς ἔρχονταν ἢ γαμπρός 'ς σπὶτ' τ'ς νύφ'ς μαζί μὲ τοῦ σ'μπιθιριό, πέταγι ἔνα ρόδου πάνου 'ς τὴ σκιπὴ, πού 'χι μέσα γροσάκια κι μιτιλίγια (=μεταλίγια = ὑποδαίρεσις τῆς τουρκικῆς λίρας) Μακεδ. (Μοσχοπόταμ.) || Ἄσμ.

Μ' ἔνα μεταλίκι | γιόμισα γροσάκια,

τά 'φαγα, τὰ γλέντησα | μὲ τὰ κοριτσάκια

Ἀντίπαξ. Παξ.

γροσάρα ἡ, Κύπρ. Σύμ. — Α. Παπαδιαμάντ., Τὰ μετὰ θάνατ., 55 γροσάρα Θάσ.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ὀ σ ι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ρ α.

1) Νόμισμα ἀξίας ἐνὸς γροσίου Κύπρ. Σύμ. — Α. Παπαδιαμάντ., ἐνθ' ἄν. : Ποίημ.

Μίαν γροσάρα τὰ πουλῶ | τοῦντα τραγούδια πού λαλῶ Κύπρ. 2) Νόμισμα χάλκινον, τὸ ὅποιον ἐκοπτεν ἐκάστη ἐκκλησία τῆς Θάσου καὶ ἀντεπροσώπευε τὸν εἰς χεῖρας τῆς χρυσὸν Θάσ. 3) Μετων., ὁ ἀνόητος Σύμ. : Ὁ ἀξάεργός σου εἶναι σ - σου μιὰ γροσάρα!

γροσαριά ἡ, Ἰων. (Σμύρν.) Μῆλ. Σίφν.

Ἐκ τοῦ οὐς. γ ρ ο σ ά ρ α καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ά.

Ἡ γυνὴ ἢ ἔχουσα ἀξίαν πολλῶν γροσίων, ἢ πολῦτιμος ἐνθ' ἄν.: Γνωμ.

